

El collet de Pixanúvies

Rupit i Pruit

Ubicació

Comarca: Osona
Alçada: 1032 m.s.n.m

Coordenades:

Latitud: 42.06278
Longitud: 2.45923
UTM Est (X): 455259
UTM Nord (Y): 4656888

Classificació

Número de fitxa 08901 - 188
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Tradició oral
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XIX-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Cultural
Titularitat Pública
Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dl., 17/05/2021 - 20:55

Descripció

Llegenda que dóna nom al collet de Pixanúvies, situat damunt del mas Renyins de Pruit. L'hereu del marquès del Prat de Sant Esteve d'en Bas no trobava cap noia per casar-se. Entre el capellà d'en Bas i el rector de Falgars, a petició del marquès, varen trobar una candidada, la pubilla del mas Alou de Pruit. L'inconvenient era que la noia festejava amb un pastor de Pujolriu. Malgrat això, els pares de la noia

decidiren casar-la amb l'hereu del marquès a l'església de Falgars, tot i la oposició de la pubilla. El dia del casament, la comitiva de la núvia marxà a cavall cap a Falgars passant pel camí de Renyins. Un cop arribats al collet situat damunt de la masia, la núvia va aturar la comitiva per poder fer les seves feines darrera d'uns matolls. Força estona després, al veure que la núvia no tornava, l'anaren a buscar però ja no la trobaren. Aquesta absència s'interpretà com una fugida coordinada amb el pastor de Pujolriu. Es creia que la núvia s'escapà per un corriol camuflat per la vegetació i s'amagà en una cova situada prop de la casa del Grau, on l'esperava el seu estimat. Temps després, la parella es casà i marxà cap a França, tot i que també es deia que es van quedar per aquesta zona.

Observacions:

Existeixen diverses versions d'aquesta llegenda, si bé és cert que el collet de Renyins o de Píxanúvies es repeteix en totes elles geogràficament parlant.

Bibliografia

AMADES, Joan (1980). *Folklore de Catalunya*. Vol. 3. Costums i creences. Barcelona: Selecta, p. 357, 1185.

BADIA TEJEDOR, Francesc (2002). *Llegendes i romanços del Collsacabra*. Consultat 13 novembre 2020, des de <https://issuu.com/francescbadia/docs/>

BANÚS I BLANCH, Miquel (2003). *Collsacabra, paisatges i llegendes*. Sant Vicenç de Castellet: Farell, p. 30-32.

NOGUERA, Antoni (1964). *Collsacabra*. Barcelona: Selecta, p. 166.

PARÉS I GANYET, Quirze (1985). *La despoblació rural i les masies del Collsacabra*. Barcelona: Fundació Salvador Vives Casajuana, p. 368-369.